

ارتباط کمال‌گرایی و پرخاشگری در بین دانش‌آموزان ورزشکار

هدف از پژوهش حاضر بررسی ارتباط کمال‌گرایی و پرخاشگری در بین دانش‌آموزان ورزشکار استان مازندران بود. روش پژوهش، توصیفی و از نوع مطالعات همبستگی بود. بدین منظور ۳۳۳ دانش‌آموز ورزشکار به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند و پرسشنامه‌های ویژگی‌های فردی، کمال‌گرایی چندبعدی در ورزش گتوالز و دان (۲۰۰۹) و پرخاشگری ورزشی بردمیر (۱۹۷۵) را تکمیل کردند. روایی پرسشنامه‌ها با بهره‌گیری از نظرات اصلاحی اساتید مدیریت ورزشی، مربیان و ورزشکاران به دست آمد و پایایی آن‌ها با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۸۳ تعیین شد. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری توصیفی و استنباطی (آزمون کالموگراف-اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون، ANOVA و t مستقل) در سطح معناداری $\alpha \leq 0/05$ تجزیه و تحلیل شدند. نتایج، رابطه منفی و معنی‌داری بین کمال‌گرایی بهنجار و پرخاشگری دانش‌آموزان ورزشکار ($r = -0/142$) و $p = 0/010$ و رابطه مثبت و معنی‌داری بین کمال‌گرایی نابهنجار و پرخاشگری دانش‌آموزان ورزشکار ($r = 0/449$ و $p = 0/001$) نشان داد. همچنین پرخاشگری دانش‌آموزان پسر نسبت به دانش‌آموزان دختر بیشتر بود و بین پرخاشگری دانش‌آموزان ورزشکار رشته‌های مختلف تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. با توجه به نتایج تحقیق، باید به ابعاد بهنجار و نابهنجار کمال‌گرایی به طور همزمان توجه نمود.

واژگان کلیدی: کمال‌گرایی بهنجار، پرخاشگری ورزشی، مدرسه، جنسیت